

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

תאריך הפרסום: 11/06/26

1. בית המשפט השלום (כינוס נכסים - מלחמה) – בקשת רשות ערעור על החלטות כב' הרשמת עינת להבי-אשר בדבר מינוי כונס נכסים ועיכוב הליכי. [רער"צ (ת"א) 36337-04-26 פאר נ' בי טי בי נאמנויות בע"מ (13/05/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/shalom/SH-26-04-36337-863.htm

- ברקע הדברים, הליך שהתנהל בין הצדדים בבית המשפט המחוזי (ת"א - 51592-08-25) במסגרתו הורתה כב' השופטת תמר סנונית פורר על ביטול צו מניעה האוסר על ביצוע כל פעולה משפטית ביחס לבית מגוריו של המבקש ועיכוב הליכי מימוש משכון בתיק ההוצל"פ. עוד נקבע, כי ביטול צו המניעה ייכנס לתוקף ביום 15.2.26 (נספח 4 לבר"ע), מועד אשר הוארך עד ליום 02.03.26.
- כב' הרשמת דחתה את עתירת המבקש להארכת מועד וציינה, בין היתר, כי אין במצב החירום ששרר במדינה כדי להקים עילה לעיכוב גורף של הליכי ההוצל"פ.
- נקבע כי כפי שציינה כב' הרשמת הליכי כינוס נכסים בתיקי משכון ומשכנתא אינם מעוכבים באופן גורף משאלו אינם נמנים בתקנה 3(א1) לתקנות בתי המשפט ולשכות ההוצאה לפועל (סדרי דין במצב חירום מיוחד), תשנ"א-1991. זאת להבדיל מהליכים מבצעיים כגון הליכי פינוי שעוכבו בתקופת החירום (תקנה 3(א1)(2) לתקנות הנ"ל), ונדמה כי החלטתה של הרשמת בדיון יסודה.
- שנית, לא צוינו בבקשה מועדים רלוונטים להארכת המועד המבוקש.
- שלישית ועיקר, הצורך בעיכוב ההליכים נובע מניסיון המבקש לגייס אשראי מגורם חלופי ולא נמצא כל רלוונטיות לשירות המילואים של ב"כ המבקש לעיכוב בהשלמת הגיוס האמור.

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- בנסיבות האמורות לעיל, נחזה כי דין הבקשה להידחות, אולם חרף כל האמור לעיל, ניתנת למבקש שהות בת 14 יום להבהיר פשר הדברים ולהשלים את הטעון השלמה.
- בהיעדר הבהרה ו/או השלמה עד תום המועד שנקצב, אניח כי המבקש זנח את הבר"ע ותורה על מחיקתה.

2. **בית המשפט השלום (התנגדות - שימוש לרעה) – הנתבע הגיש התנגדות לביצוע שטר שהועברה מלשכת ההוצאה לפועל [תא (חי') 44071-10-25 אילן טביב נ' משה בן שושן (01/06/26)]**

https://www.nevo.co.il/psika_html/shalom/SK-25-10-44071-537.htm

- בית המשפט הורה על מחיקת התביעה זאת משלא הוגשה תגובה או התייחסות התובע כאמור בהחלטה מיום 12.5.2026.
- בהתייחס לבקשת הנתבע לחיוב בהוצאות בשל התנהלות התובע ושימוש לרעה בהליכי משפט. הפסיקה מכירה בכך ששימוש בהליכי הוצאה לפועל (או הליכים משפטיים בכלל) באופן תרמיתי, כטנעת הנתבע, ובחוסר תום לב, או למטרה זרה להליך, מהווה "שימוש לרעה בהליכי משפט". התנהלות כזו יכולה להתבטא באי-גילוי מידע רלוונטי, הגשת תביעות סרק, או ניסיון לסכל מימוש זכויות.
- האיסור על שימוש לרעה בהליכי משפט נחשב לדרגה חמורה יותר של חוסר תום לב. בעוד שחוסר תום לב דיוני מתייחס להתנהלות שאינה עולה בקנה אחד עם נורמות ההתנהלות המקובלות, שימוש לרעה בהליכי משפט מתמקד בפעולות שנעשו במטרה להשיג תכלית זרה להליך המשפטי, כגון פגיעה בזולת, שיבוש הליכים או השתקה

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- תקנות סדר הדין האזרחי קובעות במפורש כי בית המשפט רשאי למחוק כתב טענות כולו או מקצתו אם סבר שבעל דין עשה שימוש לרעה בהליכי משפט (תקנה 42). בנוסף, בית המשפט רשאי לחייב את בעל הדין בהוצאות לטובת הנפגע או לטובת אוצר המדינה (תקנה 151(ג)). סנקציות אלו מטרתן להבטיח את תקינות ההליך השיפוטי. ראו למשל, רע"א 7770/21 אימן מרעי נ' אחמד בריה (נבו 8.2.2022).
- כאמור, תקנה 42 לתקנות מעגנת הסדר שלא היה קיים קודם לכן.
- שימוש לרעה בהליך השיפוטי מוגדר כאחד מעקרונות היסוד של התקנות ומעוגן בתקנה 4.
- העיגון של עקרונות אלה בתקנות החדשות הוא חשוב. הוא נותן משנה תוקף לפסיקה ארוכת שנים שהכירה בסמכותו הטבועה של בית המשפט לתת סעד מתאים כאשר בעל דין פועל בחוסר תום לב ועושה כאמור שימוש לרעה בהליכי משפט. לצד זאת, יש גם מקום לזהירות בשימוש בתקנה 42 לתקנות...".
- מהאמור לעיל נקבע כי התנהלות התובע מעידה על התנהלות חסרת תום לב ואין לשלול שימוש לרעה בהליכי משפט. הרי לא ייתכן לנקוט בהליך בתיק ההוצאה לפועל ולגרום פגיעה בנתבע כולל הטלת עיקולים. הנתבע שלא ידע על נקיטת ההליך במועד (ההמצאה בוצעה בכתובת לא עדכנית) - בגין חוב שהווה חלק מהליך חדלות פירעון, כאשר התובע ידע על ההליך.
- לאור האמור, בית המשפט הורה על מחיקת התביעה וחיוב התובע בהוצאות הנתבע, על סך 20,000 ₪.

סיכום פסיקה ארצי מס' –242

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

3. בית המשפט השלום (הפטר - התנגדות ממונה) – בקשה מטעם היחידה למתן הפטר לאלתר בעניינה ומנגד בקשה מטעם הממנה למתן צו שיקום בעניין היחידה. [חדל"פ (חי') 24-05-24007 שרה מילכה מלכה נ' ממונה על חדלות פירעון מחוז חיפה והצפון (03/06/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/shalom/SK-24-05-24007-295.htm

- כידוע כי אין לחייב בתשלום חודשי יחיד אשר הוא ובן/בת זוגו מתפרנסים מקצבת נכות כללית לבדה ו/או מקצבת נכות בצירוף מענק סיוע ממשלתי לשכר דירה (ראה : עחדל"פ (שלום באר-שבע) 24-07-15588 אביאל בר רואימי נ' כרמי ליבוביץ (נאמנת) מיום 9.12.2024).
- עם זאת, יש להבחין בין מצבים שבהם חייב סובל מנכות צמיתה ומאובדן כושר עבודה מלא ואשר גמלת הביטוח הלאומי מהווה את הכנסתו הבלעדית, באופן אשר מזכה אותו מפטור מתשלום חודשי רטרואקטיבי החל מהמועד שבו הפך החייב לחסר כושר השתכרות, לבין מי שאינו ממצה את כושר השתכרותו באופן מלא ואשר זכאי להכנסה נוספת דוגמת הכנסה מפנסיה.
- במקרה דנן הממנה אינו חולק על כך שהיחידה נעדרת כושר השתכרות מוחלט וכי הכנסתה העיקרית הינה מקצבאות ממשלתיות, בעוד שהיחידה טוענת מנגד כי אותן הכנסות מאפשרות את קיומה שלה וכן גם את קיומן של בנותיה הקטינות.
- לפיכך, יש לבחון האם "קצבת התלויים", קצבת הסיוע הממשלתי בתשלומי שכר הדירה וכן גם קצבת אובדן כושר העבודה מטעם חברת "הפניקס" מהוות הכנסה נוספת לעניין הלכת לשצינקו ודאהר.
- אשר ל"קצבת תלויים" הרי שזו מוגדרת במסגרת סעיף 200(ג)(2) לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), תשנ"ה – 1995 כתוספת לקצבה אשר משולמת

סיכום פסיקה ארצי מס' –242

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

עבור כל אחד משני ילדיו הראשונים של נכה אשר נקבעה לו דרגת אי-כושר השתכרות בשיעור של 100% ואשר הכנסתו מעבודה או ממשלח יד אינה עולה על 50.23% מהשכר הממוצע במשק.

- מאחר ותוספת תשלום זו הינה מהווה חלק בלתי נפרד מגמלת הנכות של היחידה בהתאם להוראות סעיפים 311 לחוק הביטוח הלאומי ו – 217(2) לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי הרי שאין מקום לראות בה כהכנסה נוספת כמשמעותה בהלכת לשצינקו.
- קצבת אובדן כושר העבודה אשר מועברת ליחידה מחברת "הפניקס" מותנית בתשלומי פרמיות, ונועדה מעצם טבעה לאפשר למבוטח לבטח עצמו מלכתחילה מפני סיכונים אשר עשויים להיות צפויים לו בעתיד, וככזו, מוקנית ככלל לקופת הנשייה ולא ליחיד. מדובר בתגמולי ביטוח חוזיים המגיעים ליחידה על פי חוזה ביטוח משום שדינם זהה לכל זכות חוזית המגיעה ליחידה המהווה "נכס" כמשמעותו בסעיף 216 לחוק חדלות פירעון אשר מוקנה לקופת הנשייה ולכן אין להחריג תשלום זה האמור ממסת הנכסים של היחידה המוקנית לקופת הנשייה.
- עם זאת, לבית המשפט של חדלות פירעון קיים שיקול דעת להעביר חלק מהכספים לקופת הנשייה ובעיקר כאשר מדובר בתשלום חד פעמי.
- בהתחשב בכך שמדובר בסכום לא משמעותי ששולם על ידי אחיה של היחידה, ולא הוברר באיזה אופן נעשה שימוש בכספים הללו לטובת היחידה, הרי כב' השופט קבע כי בנסיבות מקרה זה אין מקום לקבל את עמדת הממונה, לפיה מדובר בהכנסה נוספת לפי הלכת לשצינקו.

סיכום פסיקה ארצי מס' –242

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- אשר על כן, נקבע שיש לדחות את עמדת הממונה שלפיה העובדות החדשות אשר הובאו לידיעתו מצדיקות בנסיבות העניין אי מתן הפטר לאלתר ליחידה, ובפרט משמדובר בתביעות חוב בסכום נמוך באופן יחסי.
- בקשת הממונה והנאמנת הפנימית למתן צו שיקום בעניינה של היחידה נדחית ואילו בקשת היחידה למתן הפטר לאלתר מתקבלת.

4. בית המשפט השלום (פיקדון - חידוש הליכים) – בקשת רשות ערעור על החלטת כבוד רשמת ההוצאה לפועל בראשון לציון, הדס זידי, אשר במסגרת החלטתה הורתה למבקש להפקיד סך של 500,000 ₪ אם לא כן, יחודשו ההליכים בתיק ההוצאה לפועל בעניינו [רער"צ (ראשל"צ) 79893-05-26 יצחק קויפמן נ' נעם יפרח (03/06/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/shalom/SH-26-05-79893-335.htm

- בית המשפט קבע כי המבקש לא תקף את החלטת הערובה שקבעה את סכום ההפקדה בסך 500,000 ₪ אלא תקף את החלטת הארכה מיום 26/05/26 שהאריכה למבקש, וגם זאת לפנים משורת הדין, את המועד להפקדת הערובה עד ליום 27/05/26.
- די היה באמור לעיל כדי להוביל לדחיית בקשת רשות הערעור, שכן המועד לביצוע ההפקדה על-ידי הרשמת ליום 27/05/26 – חלף; הערובה לא הופקדה; ומשכך שופעלו הליכי ההוצאה לפועל. שינוי נסיבות זה מוביל לכך שבקשת רשות הערעור במתכונתה הנוכחית אינה רלוונטית עוד.
- בנוסף, ממילא עתר המבקש במסגרת בקשת רשות ערעור זו לאפשר לו את הפקדת הכספים עד ליום 03/06/26. אלא שהמבקש הודה במסגרת הדיון היום

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- כי משעה שהחלו הליכי ההוצאה לפועל והוטלו העיקולים, ממילא אין בידו להעמיד את סכום הערובה עד היום – יום 03/06/26.
- בהקשר זה למעשה הליך זה מיצה את עצמו שכן מועד הארכה המבוקש על-ידי המבקש, הוא היום, והמבקש הודה בדיון היום שבהינתן העיקולים שהוטלו אין בידו להעמיד את סכום הערובה, למצער לא היום.
 - למעלה מן הצורך צוין כי גם אם בקשת רשות הערעור הייתה תוקפת את החלטת הערובה – ואין הדבר כך – היה מקום לדחות את בקשת רשות הערעור. כל זאת שכן:
 - ראשית כול, כפי שטען המשיב בטענותיו, המבקש נקט בשיהוי רב בהגשת בקשת רשות הערעור, למצער נוכח המועדים לביצוע ההפקדה שנקבעו בהחלטה;
 - שנית, לצורך בחינת היחס בין גובה ההפקדה שקבעה הרשמת לבין סיכויי ההליך וסיכויי טענת "הפרעת" להתקבל, שומה היה על המבקש לא רק לצרף את טענת ה"פרעת" שעומדת בלב ההליך לפני הרשמת, אלא בעיקר להרחיב על אודותיה במסגרת בקשת רשות הערעור. אלא שהמבקש לא מצא לנכון לצרף את טענת "הפרעת" לבקשת רשות הערעור (זו צורפה על-ידי המשיב) ובעיקר לא מצא לנכון לטעון בעניין זה דבר במסגרת בקשת רשות הערעור.
 - שלישית, אומנם בהחלטה הערובה לא נימקה הרשמת מהם הנימוקים שהובילו אותה לקביעת סכום ערובה בסך 500,000 ₪, ברם במסגרת החלטת הארכה כן עמדה הרשמת על החשש מפני הברחת נכסים.
 - אלא, שהמבקש לא הציג במסגרת בקשת רשות הערעור כל אסמכתה המאיינת את קביעת הרשמת בעניין זה, לא במסגרת חוות דעת חשבונאית; לא במסגרת

סיכום פסיקה ארצי מס' 242–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

דו"חות כספיים או תדפיסי עו"ש; ולא בכל ראייה אחרת. למעשה, אף בתצהיר המבקש לא הרחיב המבקש על אודות איתנותו הכלכלית אלא הסתפק בדחיית קביעת הרשמת בדבר חשש מפני הברחת נכסים.

5. **בית המשפט השלום (קנטינה – והפחתת ריבית) – בקשת רשות ערעור של המבקש על החלטות כב' רשם ההוצאה לפועל בהן נדחו הבקשות להפחתת ריבית והצמדה, ביטול עיקול כספי הקנטינה ודחיית טענות המבקש לעניין פגם במסירת האזהרה [רער"צ (כ"ס) 74968-05-26 חאלד אבו צעלוק נ' איילון חברה לביטוח בע"מ (08/06/26)]**

https://www.nevo.co.il/psika_html/shalom/SK-26-05-74968-397.htm

- המבקש מרצה מאסר עולם עוד טרם פתיחת תיק ההוצאה לפועל, ואין לו יכולת השתכרות ממשית או יכולת להסדרת חובותיו. חובו הצטבר לחוב של 67,400 ₪, מתוכם 51,794 ₪ ריבית והצמדה ותוספות לאורך השנים.
- המבקש טען שלא קיבל לידיו אזהרה, לא היה מודע להליכי הוצאה לפועל, ולא ידע על ההחלטות שניתנו בעניינו לאורך השנים, בין היתר לאור כך שהוא מצי במאסר ולא מקבל לידיו דואר באופן שוטף. עיקול כספי הקנטינה אינו מידתי, שכן פוגע באופן ישיר ביכולתו להתקיים בתנאי מחיה מינימאליים.
- המשיבה מתנגדת לבקשה ומציינת את החוב הקיים לאורך השנים, שבו לא נעשה דבר על ידי המבקש להסדרת החוב, וכן טוענת לעניין העדרו של תצהיר. לא צורפו לתגובתה הפעולות שבוצעו על ידה לאורך השנים, בהן נצברו ריבית והצמדה.

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- לאחר עיון בבקשה ובתגובה נקבע כי דין הבקשה להתקבל, ויש לדון בערעור וכך גם דין הערעור להתקבל, ויש להשיב את התיק לרשם ההוצאה לפועל לבחינת טענות המבקש בשנית הן בנוגע לחוב והן בנוגע לעיקול.
- בהחלטות לא נרשם, אלא באמירה ללא כל נימוק, שכספי הקנטינה ניתנים לעיקול כי אינם בגדר חובה וכל צרכיו מסופקים לו כאסיר.
- לא נעשה כל דיון בעניין זה על מנת לבחון את המידתיות וכן את האמירה האמורה, שהאמור בה מחייב, לכל הפחות, בירור צרכיו של המבקש. כך גם נדמה שאמירה לפיה האפשרות לסילוק החוב היא רק באמצעות סיוע של בני המשפחה לא מספיקה על מנת לבחון איזונים, שכן לא נעשה דבר לגביית החוב לאורך השנים, ולכל הפחות לא קיים כל פירוט בהחלטה מהי הגבייה שבוצעה, מהן הפעולות שבוצעו, לרבות ההמצאות שבוצעו לפעולות גביה אלה.
- בנוסף, אמירתו של רשם ההוצאה לפועל לפיה העובדה שהחייב מרצה מאסר עולם ואין ידו כדי לסלק את החוב מובילה לכך שלא ברור מהי מטרת הקטנת החוב שלא תסולק, מחייבת גם היא בחינה נוספת, ככל ובידי המשפחה לסייע למבקש ולמצוא פתרון להקטנת החוב והסדרתו, וכן בחינה מה נעשה לאורך השנים, על מנת למנוע צבירת ריבית והצמדה בסכומים כה גבוהים, העולים על גובה הקרן.
- התעוררות התיק נעשה לאחר שניתנה התראה טרם מחיקה, כך שגם בהוצאה לפועל מצאו תיק זה כתיק רדום. עיון בפעולות שבוצעו בתיק אף הן מצביעות על חוסר נקיטה בפעולות שהובילו לניפוח הריבית עד כי הריבית וההצמדה עולים בהרבה על הקרן, והיה על רשם ההוצאה לפועל לבחון נושא זה ביתר שאת על מנת לבחון את משמעות אי ביצוע הפעולות בתיק במהלך כל השנים.

סיכום פסיקה ארצי מס' 242–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- המשיבה, בתגובתה, אף לא הצביעה על אותן פעולות קודמות שנעשו בתיק בטרם ההתראה שנשלחה והתעוררות התיק על ידי לשכת ההוצאה לפועל.
- בנסיבות אלה, נמצא כי יש לקבל את בקשת רשות הערעור, יש לקבל את הערעור, תוך השבת התיק להוצאה לפועל.

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

פרק ב' - החלטות רשמי הוצאה לפועל

6. החלטת כב' הרשם עיסאם חאיק (פרעתי) – החייב 1 הגיש בשם כל החייבים בתיק את בקשתם בטענת פרעתי במסגרתה עתר לסגירת התיק כנגד כל החייבים. [מס' תיק 507318-02-26 (04/06/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-507318-02-26.htm

- במסגרת הבקשה, טען החייב כי לא נרשמה הערת אזהרה בגין זיקת ההנאה בצירוף נסח. החייב צירף התכתבות עם המהנדס וב"כ הזוכה בתיק וטען כי המהנדס יפסוק סופית בכספים שבמחלוקת, כאשר בא כוח הזוכה אף לטענתו ענה למייל זה של המהנדס עוד ביום 10/12/25 ומודע לו היטב.
- בסעיף 3 לתצהירו טען החייב כי הזוכה לא חתמה על טפסים לרישום זיקת הנאה והסתפקה בחתימה על מסמכי הסכם השיתוף בלבד, המשרתים רק אותה לטענתו, לשם חלוקת השטח עם השותפים. אי חתימת הזוכה לטענתו על טפסי רישום זיקת הנאה היא בניגוד לפסה"ד והיא מפקיעה את זכותם בקבלת 15 א"ש מתוך כספי נאמנות בסכום 50 א"ש.
- כב' הרשם קבע בהחלטתו כי:
בהתאם לסעיף 7 להסכם שקיבל תוקף של פסק דין, הסכימו הצדדים כי קביעותיו של המומחה הן סופיות, ותו לא. בחוות דעתו המשלימה מיום 9/11/25 של המומחה מיכאל קרבצ'יק שמונה ע"י ביהמ"ש, חידד המומחה שוב את קביעת ביהמ"ש שלפיה קביעותיו סופיות בציינו כי חוות דעתו היא "סופית ומחייבת כעין בורר" וכי החייבים צריכים לשלם לזוכה את עלות התיקונים לפי קביעתו בחוות דחתו המשילמה "ללא עוררין". (ראו פסקה ראשונה של חוות הדעת המשלימה מיום 9/11/25).

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- המומחה קבע כי על החייבים לשלם סכום כולל של 70,703 ש"ח.
- כידוע, המוציא מחברו עליו הראיה. סעי' 2 להסכם קובע מפורשות כי חוות הדעת הראשונית של המומחה "מתארת את כל הליקויים הקיימים בבניין" כאשר סעי' 3 להסכם קובע כי "יתקנו החייבים את כל הליקויים תוך 3 חודשים, על חשבונם" כאשר בהמשך, בסעי' 5 להסכם, נקבע עם סיום ביצוע כל התיקונים, יודיעו החייבים תוך 3 חודשים, לכל המאוחר. לא יתכן כי התיקונים בוצעו בזמן וכי מלחמה בת שבוע עיכבה הגעה כנטען של המומחה במהלך חודשים, עובדה המטה אף הכף לטובת גרסת הזוכה, שלפיה, התיקונים לא בוצעו בזמן.
- ועוד, הרי הגם שחוות הדעת המשלימה הגיעה במאוחר, כטענת החייבים, הרי לא פעלו החייבים לשלם את מלוא הסכום שנקבע בחוות הדעת המשלימה עד היום, חרף הקביעה הן בפסה"ד והן באותה חווה"ד, כי המדובר בקביעות סופיות ומחייבות. כך הסכימו הצדדים, והסכמות יש לכבד.
- בנוסף, גם טענת החייבים שלפיה היו התכתבויות עם המומחה והוא אמור להגיש חוו"ד משלימה נוספת, אינה יכולה לעמוד. התכתבות אחרונה עם המומחה, גם לגרסת החייב 1 בדיון שנערך במעמד הצדדים בתיק, הייתה ב- 10/12/25 כאשר לאחר מועד זה, לא היה קשר עם מי מהחייבים או הצדדים עם המומחה.
- החייב גם לא הביא את המומחה להעיד, זאת בניסיון להוכיח את טענתו. הימנעות זו, פועלת לחובתו במישור זה.
- מכאן, נדחתה טענת החייב כי היה על המומחה לתת השלמות, אשר עיכבו לטענתו את העברת כל התשלום. ושוב, הקביעות הן בפסה"ד והן בחוות דעתו

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

המשלימה של המומחה, הן סופיות והיה על החייבים לשלם את הסכומים שנקבעו, ללא עוררין.

- סעיף 12 להסכם קובע כי על הזוכה לחתום על " ... תנאים לזיקת הנאה, וכל מסמך נוסף שיידרש על מנת לאפשר רישום זיקת הנאה לצורך מעבר הולכי רגל וכלי רכב בחלקה 87 לטובת חלקה 54 ... ". כפי שהובהר לעיל, הרי הזוכה חתמה על הסכם שיתוף הכולל תנאים לרישום זיקת הנאה בעניין חלקה 87 בפני עו"ד אלעד לרון.
- הזוכה אף צירפה לתגובתה אישור רישום הסכם שיתוף בין הבעלים בלשכת רישום המקרקעין בחיפה מיום 30/7/25. כאמור, עיון בהסכם השיתוף, ולדיוק בסעי' 3.5 להסכם, מעלה כי הזוכה חתומה על הסכם השיתוף הכולל הסכמה לזיקת הנאה והודעה על כך נשלחה בהודעה טלפונית לחייב 1 עוד ביום 18/8/25.
- סעי' 13 להסכם קובע מפורשות כי במעמד החתימה על המסמכים (כאשר החייבים נכחו במעמד החתימה, גם הזוכה), יעבירו החייבים את הסך של 15 אי"ש לידי הזוכה, אשר לא שולמו במעמד החתימה.
- אי לכך, נקבע כי החייבים לא הרימו את הנטל המוטל עליהם בבקשתם בטענת פרעתי וסגירת התיק ואני דוחה את בקשת החייבים בטענת פרעתי וקובע בזאת, כי בדין פתחה הזוכה את התיק לגביית החיובים המגיעים לה עפ"י פסק הדין.
- לאור התוצאה חויבו החייבים ביחד ולחוד, בהוצאות ושכר טרחת ב"כ הזוכה, בסכום כולל של 2,000 ש"ח, אשר ישולמו תוך 30 ימים מהיום שאם לא כן, יישא הסכום הפרשי ריבית והצמדה מהיום, ועד למועד התשלום המלא בפועל.

סיכום פסיקה ארצי מס' 242–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- לסיום, ולאור העובדה המוסכמת כפי שהיא עולה בטענת החייב 1 ו- הסכמת הזוכה בדבריו בשורות 5-8 עמ' 4 לפרוטוקול, כי זיקת הנאה טרם נרשמה בפועל בלשכת הרישום, אם כי אין זה תנאי מפורש והכרחי לכאורה בהסכם, מורה כי ככל ויפקידו החייבים בתיק את מלוא סכום החוב בתוספת הוצאות בהן חוייבו במסגרת ההחלטה דנן, יעוכב סכום של 17 א"ש (15 א"ש + אלפיים ש"ח הוצאות שנקבעו בהחלטה זו), לתקופה של 30 ימים מהיום, זאת לאפשר לצדדים שהות נוספת על מנת "לחתום על כל מסמך נוסף שיידרש לצורך רישום של זיקת הנאה" כמוסכם בסעי' 12 להסכם, כאשר שחרור הסכום המעוכב יהא לאחר הגשת הודעה מוסכמת בדבר החתימה על המסמכים כאמור או בחלוף 30 הימים מהיום, לפי המוקדם.

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

7. החלטת כב' הרשמת חן לוי (הפחתת ריבית- שיקום כלכלי) – אי עמידה בהסדר
ובחינת הפחתת ריבית בשים לב לנסיבות החייב [מס' תיק 800114-06-23
(06/05/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-800114-06-23.htm

- כב' הרשמת התייחסה לבקשת החייב לעניין החלטות קודמות שניתנו בעניין אי עמידה בהסדר ובקשותיו. במסגרת החלטה קבעה כי אינה מקלה ראש בנסיבותיו של היחיד, ובקשיים האישיים והכלכליים עמם היחיד נאלץ להתמודד, אולם מאז שאושר הסדר הנושים, בחודש ספטמבר 2023, שילם היחיד סך של 4,630 ש"ח בלבד.
- נראה שהיחיד אינו יכול לעמוד בהסדר הנושים, והמשך ההסדר עלול להימשך מעבר לזמן הסביר לניהול הליכי חדלות פירעון, וזאת בניגוד לתכלית החוק.
- עם זאת, מעיון בתיק העיקרי של היחיד, כלפי הנושה בנק דיסקונט, עולה כי החוב בפתיחת התיק, משנת 2017, עמד על סך של 78,722 ש"ח, כאשר עד כה שולם לנושה סך של 84,207 ש"ח. יצוין כי קרן החוב עמדה על סך של 69,850 ש"ח.
- קרי, הנושה קיבל את מלוא החוב בפתיחה בתוספת של 8% מקרן החוב.
- לפנים משורת הדין, סברה כב' הרשמת כי יש מקום לבחון הפחתת ריביות בתיק הפרטני, בהתאם לסעיף 4א81 לחוק ההוצאה לפועל.
- לפיכך, הורתה לנושה בנק דיסקונט להגיש תוך 14 ימים עמדתו לעניין הפחתת הריביות, ולהבהיר מדוע שהתיק לא ייסגר, הן לאור נסיבותיו של היחיד, והן לנוכח העובדה ששולם לו עד כה סכום העולה על החוב בפתיחה.

סיכום פסיקה ארצי מס' –242

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- נראה, מבקשות היחיד לאורך ההליך כי היחיד אשר אינו מיוצג בבקשותיו, מצוי במצוקה, אינו מצליח להתמודד עם הוצאותיו לצד הכנסותיו וקיים לו קושי לעמוד בהסדר שהציע ואושר, ואף לא במתווה המעודכן שהוא הציע ואושר.
- מחד, הנושה השאירה לשיקול דעת את סוגיית הפחתת הריביות. אולם, מנגד, בשל פניית היחיד להליך זה ובטרם אתן החלטה על הפחתת ריביות, יש לבחון כיצד היחיד יעמוד בתשלום שיישאר ככל שיופחתו הריביות, ויתרה מכך, יש לבחון כיצד ניתן לסייע ליחיד למצוא את דרך המלך לטובת שיקום כלכלי.
- בנסיבות אלו, נכון לזמן את היחיד לדיון אסיפת נושים בו ייבחן מצבו הכלכלי כדבעי, תשקול הפחתת ריביות וכן מתווה של פתרון בעניינו. בנוסף, תשקול הפנייתו לתכנית להכשרה כלכלית.

סיכום פסיקה ארצי מס' 242–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

8. החלטת כב' הרשמת יעל קינן מרקבוץ (צירוף להסדר נושים- אתיקה מקצועית

עו"ד) – בקשת הזוכה בתיק הפרטני להורות על ביטול החלטה בדבר סגירת התיק

הפרטני וצירופו של הזוכה להסדר נושים [מס' תיק 6-10-99095-01 (26/05/26)]

- כב' הרשמת עיינה בטענות הזוכה הפרטני וקבעה כי דינן להידחות.
- נקבע כי הבקשה הוגשה ללא תצהיר וללא אסמכתאות ודי בכך לדחותה.
אף לא צורפה אסמכתה לתמיכה בטענות המועלות בבקשה.
- כמו כן שומה היה על הזוכה/ב"כ הזוכה להגיש בקשה מקדימה לתיק ולבקש שלא להתייבב לדיון ומשלא עשה כן אין לו אלא להלין על עצמו.
- משלא הוגשה בקשה למתן פטור מהתייבבות ב"כ הזוכה טרם מועד הדיון (לא הוגשה כל בקשה מקדימה על אף צפיה בהחלטה), הרי שהאמור בהחלטה החלוטה לעניין קיום הדיון והותרת שיקול הדעת למותב לכל נושא שיוכרע או החלטה שתוחלט, שריר וקיים.
- יש לתמוה על התנהלות ב"כ הזוכה עת שביקש ממזכירתו של עו"ד להופיע בשמו ובמקומו. העובדה כי ב"כ הזוכה ביקש ממזכירתו להתייבב לדיון כאשר מזכירה אינה רשאית לייצג מעלה תמיהה רבה, וראה לעניין זה סעיף 20 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961 הקובע: "הפעולות המנויות להלן, לא יעשה אותן דרך עיסוק, או בתמורה אף שלא דרך עיסוק, או בתמורה אף שלא דרך עיסוק, אלא עורך דין; ואלה הפעולות: (1) ייצוג אדם אחר וכל טיעון ופעולה אחרת בשמו לפני בתי משפט, בתי דין, בוררים וגופים ואנשים בעלי סמכות שיפוטית, או מעין שיפוטית; (2) ייצוג אדם אחר וכל פעולה אחרת בשמו לפני – משרד ההוצאה לפועל".

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- ויודגש, כעולה מן הפרוטוקול, התנהלות המזכירה לא הייתה ראויה (ראה פרוטוקול הדיון, עמוד 1 שורות 33-41, עמוד 4 שורות 28-32), ובאופן חריג לא הושטו הוצאות בנסיבות העניין.
- לא ניתן הסבר מדוע, לכל הפחות, הזוכה עצמו לא התייצב לדיון.
- אף אם עו"ד אלחנן פיין היה מתייצב לדיון במקום ב"כ הזוכה, עו"ד אברהם גוטליב, נכון למועד הדיון יפוי הכוח היה עבור עו"ד גוטליב בלבד, ועו"ד פיין לא היה מורשה לטעון בדיון כחליפו של ב"כ הזוכה.
- וראה לעניין זה כלל 18 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו-1986 הקובע: "על אף הוראה כללית שביפוי כוח המרשה להעביר את הטיפול לעורך דין אחר, לא יעביר עורך דין את יפוי הכוח לעורך דין אחר, אלא אם כן נתן לכך הלקוח הסכמה נפרדת ומפורשת בכתב, אולם רשאי עורך דין, על פי הוראה כללית כאמור, לאצול מסמכויותיו לעורך דין אחר או להיעזר בו בפעולותיו".
- יש מקום להפנות אף לתקנה 175(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 הקובעת: "לא התייצב בעל דין ולא ניתן טעם סביר לאי-ההתייצבות, יחולו הוראות אלה: (1) לא התייצב התובע, ימחק בית המשפט את כתב התביעה או ידחה את התביעה אם מצא טעמים מיוחדים לדחייה".
- על דרך ההיקש, לעניין זה יש למחוק תביעתו של הזוכה ולסגור את התיק ואף זו עילה לדחיית הבקשה.
- כמו כן, במסגרת ת"א (ירושלים) 4582/03 ידיעות תקשורת בע"מ נ' פרופ' משה צימרמן (פורסם בנבו, 26.2.2004), כבוד השופט סולברג הבהיר כי:

סיכום פסיקה ארצי מס' –242

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

"דעת לנבון נקל, כי סופיות הדיון איננה 'לעומתית' לצדק. התדיינות שאינה פוסקת, היא-היא היוצרת עיוות, מבוכה ועוול. דרך הכלל היא, כי סופיות הדיון משרתת את הצדק. היוצא מן הכלל הוא, מצב שבו סופיות הדיון גורעת מן הצדק".

- החובה להקפיד על עקרון 'סופיות הדיון' רלוונטית ביותר לעניין זה, עת הסדר התשלום אשר גובש במהלך הדיון, מותנה בהסכמתם של הנושים אשר התייצבו לדיון לכך שמצב הנשייה הוא כפי שהוצג בדיון כנשייתם הבלעדית בסכומים אשר ישולמו על ידי החייב.
- בקשת הזוכה לצירופו להסדר נושים, הלכה למעשה, תביא בהכרח לביטולו של ההסדר אשר גובש במהלך דיון ארוך ותפגע בנושים אשר התייצבו לדיון כדין ובעיקר בחייב עצמו.
- אין לתת יד לביטול ההסדר, נוכח דברי הנושים אשר התייצבו לדיון, בוודאי לאור התנהלות הזוכה.
- לא נמצא שמתקיימת בבקשה עילה ל"עיון חוזר" בהחלטה הקודמת.
- לאור האמור לעיל, נקבע כי יש לדחות בקשת הזוכה הפרטני להחייאת התיק נוכח התנהלותו.

סיכום פסיקה ארצי מס' 242–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

9. החלטת כב' הרשמת חן לוי (ביטול הליך - החרגת תקופת צינון) – המלצת הנאמן

לביטול הליך [מס' תיק 802839-05-21] (29/05/26)

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-802839-05-21.htm

- הנאמן הגיש תגובה בה המליץ על ביטול ההליך בשל המחדלים בהליך - פיגורים בתשלומים, החסרת דוחות ואי המצאת מסמכים.
- לאחר עיון בתיק, נמצא שיש לקבל את עמדת הנאמן.
- ראשית, מהדיון שנערך בפניי היחידה לא היתה במסיבת הנובה, אלא איבדה חברים בנובה ומשם החלה הטראומה. כב' הרשמת ציינה שאינה מקלה ראש במעגלים השניים והשלישיים ואף מעגלים רחוקים יותר, ולמעשה ביום 7.10.2023 הושפע כל אדם במדינה מהאירוע הזה, כל אחד באופן שונה ובעוצמה שונה. במובן זה, לא רק ניזוק ישיר חווה טראומה, ולכן בתום הדיון שנערך מצאה לנכון להתחשב ביחידה, ולאפשר לה שהות לפנות למיצוי זכויותיה בביטוח לאומי ולמעלה מכך לקבלת טיפול נפשי כדבעי.
- ואולם, מאז מועד הדיון ועד עתה, נראה כי למעט מצב נפשי קשה, לו טוען בא כוח היחידה בכתובים, לא קידמה היחידה את הטיפול הדרוש ולא מיצתה זכויות כלשהן בביטוח לאומי.
- אילו הייתה נמצאת כזכאית לאחוזי נכות או לאובדן כושר עבודה, הרי שניתן היה לנסות ולהתחשב במצבה.
- שנית, עסקינן בהליך משנת 2021, הליך ממושך בו הנושים מעוכבים מלפעול כנגד היחידה. בעוד הנושים מעוכבים היחידה מבקשת ארכה אחר ארכה אחר ארכה. גם לאחר שניתנו לה ארכות בזו אחר זו, היחידה לא מילאה אחר דרישות ההליך. גם לאחר שניתנה החלטתי בדבר תשלום 2,000 ש"ח, טענה

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

היחידה כי רצתה לשלם אולם בשל תקלה באתר המקוון, מגבלות תשלום טלפוני ועומסים בבנק הדואר, ולימים גם נפילה במדרגות בזמן אזעקה - היא לא משלמת את התשלום האמור. בכל פעם שהוגשו מסמכים ניתנו ארכות. היחידה לא שילמה סכום זה.

- השתלשלות האירועים המפורטת לעיל מלמדת כי מטרות חוק חדלות הפירעון אינן מוגשמות בהליך זה.

- באשר למטרה שעניינה בהשאת קופת הנשייה - הרי שאין תשלום ואין צפי לתשלום.

- באשר לשתי המטרות שעניינן בשיקום כלכלי של היחידה - היחידה יוצרת חובות חדשים בשל מצבה ואינה מסוגלת להסדיר אף לא את החובות שוטפים. היחידה אינה עומדת בדרישות ההליך ולמעשה קיימת התמשכות הליכים משך שנים וזאת בשל ארכות שניתנו לה בשל החמלה שהובעה למצב של היחידה. עם זאת, נראה בשלב זה, כי הארכות לא יסייעו וכי קיים מחסום כלשהו בקידום ההליך. היחידה טוענת כי אין מדובר בזלזול. ואולם, בנסיבות שתוארו לעיל, בין אם מקור הבעיה הינו התנהלות היחידה ובין אם מקור הקושי הינו רפואי, היחידה לא קידמה את מיצוי זכויותיה בביטוח לאומי ולכן לא ניתן להשאיר הליך משך שנים כה רבות במצב של תקיעות.

- בנסיבות אלו, הורתה כב' הרשמת על ביטול ההליך, אולם בשל מצבה של היחידה - לא תקבע תקופת צינון. באופן זה, ככל שהיחידה תקדם מיצוי זכויות מול ביטוח לאומי או תשוב למעגל העבודה, ניתן יהא לשקול השבתה להליך.

- כב' הרשמת הורתה על ביטול ההליך וביטול הצו לפתיחת הליכים על כל הוראותיו.

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

10. החלטת כב' הרשמת אפרת אידר ינון (שימוש בכספי פיצויים - הפרת הסדר) –
האם יש מקום להורות על שימוש בכספי הפיצויים שהועברו לבנק הפועלים ולהוסיפם
למתווה ההסדר שאושר והופר מספר פעמים היחיד. [מס' תיק 801628-04-22
]](02/06/26)

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-801628-04-22.htm

- לאחר בחינת טענות היחיד והנסיבות, סברה כב' הרשמת שיש לעשות שימוש בכספי הפיצויים לטובת נושי היחיד.
- החל מכניסת היחיד להליך חדלות פרעון מוטלת עליו חובת גילוי ושקיפות של הכנסותיו (שלו ושל בני משפחתו המתגוררים עימו), נכסיו לרבות כספים צבורים וזכויות אחרות.
- השלב ההסדרי שקיים בהליך חדלות פרעון בפני רשם חדלות פרעון בלשכת ההוצאה לפועל, הינו שלב יחודי שאינו קיים בעת ניהול הליך חדלות פרעון לפני בית המשפט הנכבד. השלב ההסדרי אמור היה לעודד הסכמות ולהעדיף הגעה להסדר על פני ניהול הליך חדלות פרעון מלא. המחשבה היתה לעודד את הנושים להיות שותפים לניהול ההליך ולבחור בשיח ע מנת להיבנות להסכמות זאת כאשר הנרטיב המכונן הוא שכשצדדים שותפים לשיח ומגיעים להסכמות קיים תמריץ מובנה לעמוד בהסדר.
- כב' הרשמת סבורה כי בשלב ההסדרי לרשם חדלות הפרעון משקל מהותי כאשר לצד כובעו כ"רשם חדלות פרעון" מוקנות לו סמכויות הממונה וסמכויות הנאמן. מדובר בארגז כלים רחב המאפשר לו גמישות בניהול ההליך ההסדרי, כאשר לנגד עיניו עומדת מלאכת האיזון העדין בין הנושים ליחיד בנקודה מוקדמת על ציר הזמן של ההליך.

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- היחיד לא עמד בהסדר מזה תקופה, כאשר לאחר קבלת התראות פנה להסדרת החוב שצבר וחוזר חלילה. בין לבין, התברר על דרך המקרה שהיחיד פעל למימוש כספים שלא הוצהר עליהם.
- לפי צו מידע שהתקבל בתיק בסמוך למועד פתיחת הליך חדלות הפרעון הסכום שהיה צבור בחברת הראל פנסיה וגמל עמד על 9,613.40 ₪.
- היחיד לא שיקף את העובדה שאצל הראל צבור סכום שונה באופן משמעותי מהנתון שהתקבל לפי צו המידע. במהלך חיי ההסדר היחיד צבר חוב פיגורים פעם אחר פעם, אך בכל אותה עת נהנה מהגנה מפני הליכי גביה. היחיד לא פנה בבקשה סדורה למשיכת הכספים הצבורים בהראל תוך שיקוף הסכום הצבור והבהרת מטרות משיכת הכספים המבוקשת על ידו, וזאת תוך שקלול השאת פרעון החוב לנושיו.
- 33. כפי שהובא לעיל, בתאריך 27.4.26 התקבלה הודעה נוספת מבנק פועלים, לפיה התקבל סכום נוסף מהראל בסך של 19,761 ₪. בנוסף, בתאריך 30.4.26 הגיש החייב אסמכתא מהראל וטען שמדובר בכספים מוגנים שאינם מוקנים לקופת הנשיה.
- במסמך שהוגש אין כל התייחסות למהות הרכיש שמומש. אולם, למען הסדר הטוב, אדגיש כי משעה שהיחיד בחר לפעול למימוש רכיב מוגן הרי שהרכיב אינו זכאי עוד להגנה אלא משנה הוא את מהותו והופך להיות רכיב "נזיל", ולשון אחרת היחיד בחר להסיר את "הגנת כספי גמלה/קצבה" מהרכיב הצבור ולכן "ההגנה" אינה נשמרת כלפי הנושים, שאחרת יוצר מרחב תמרון שעשוי להוות פתח לשימוש לרעה.
- נקבע שיש לזקוף את הכספים שהועברו על ידי בנק פועלים בסכום לתיק החדל"פ בסכום של 19,605 ₪ לטובת הצדדים להסדר.

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- לגבי הפעימה השניה בסך של 19,761 ₪ - לאחר בחינת הצדדים להסדר (מדובר בשלושה נושים בעלי תיקי הוצאה לפועל ולא בנושים חיצוניים), סכום ההסדר שאושר למול גובה חובו של היחיד בכל אחד מתיקי ההוצאה לפועל, סכום החוב בפתיחת תיק ההוצאה לפועל, תוך מתן משקל להתנהלות היחיד בהליך, נקבע שמתוך סך של 19,761 ₪ המוחזקים על ידי בנק פועלים יועבר לתיק החדל"פ סך של 5,395 ₪ והיתרה תשוחרר ליחיד.

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

11. החלטת כב' הרשמת פני יעקובוביץ (כינוס נכסים - תשלום דמי הסכמה) – דרישתו

של הרוכש לחייב את כונס הנכסים ואת קופת הכינוס בתשלום דמי הסכמה החלים על

העברת זכויות בנכס מושא ההליכים בתיק. [מס' תיק 500730-09-22 (02/06/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlap/HOZ-500730-09-22.htm

- לאחר עיון בכלל כתבי הטענות אשר הוגשו במסגרת הדיון בסוגיה שבנדון על צרופותיהם, ולאחר שמיעת הצדדים בדיון קבעה כב' הרשמת כי יש להורות על דחיית הבקשה תוך חיוב הרוכש בהוצאות.
- הרוכש הבהיר מפורשות במעמד הדיון שהתקיים בבקשה, כי הוא מצא להתקשר בעסקת המכר בנוגע לנכס המקרקעין שבנדון, אך כדי לסייע לחייב 1 ולאחיו אותם הוא מכיר עוד קודם. בהתאם להיכרות זו, הפנו החייבים את הרוכש אל הכונס לשם התקשרות בעסקת המכר.
- בשים לב לאותה היכרות מוקדמת שבין הרוכש לחייבים, נכון יהיה להניח ואף לקבוע, כי החייב ידע בדיוק איזה נכס נרכש על ידו- נכס אשר מהווה מגרש ריק המיועד לבניה כאשר לא עלה בידי החייב ובעלי הזכויות הנוספים בנכס להתחיל את הבניה במגרש כפי שנדרשו לעשות, על כלל נפקויות העניין. מצופה היה, כי במצב בדברים זה לאור רכישה מהותית ויקרה של נכס מקרקעין ולנוכח תכונותיו הייחודיות של הנכס ומצבו, הרוכש היה מתייעץ ייעוץ משפטי מקיף, הולם ונדרש, כדי להבין את מהות העסקה בה הינו מתקשר ואת השלכותיה.
- בהקשר זה אף יודגש, כי כעולה מהתנהלות הרוכש, ניכר כי כלל לא הייתה לו כוונה לפעול לבניית בית מגורים על המגרש שתכנן לרכוש (ורכש בסופו של יום). סד הזמנים אשר פורט דלעיל מלמד בבירור, כי כוונתו של הרוכש הייתה לפעול לרכישת זכויות החייבים בנכס לשם הסיוע הדרוש בפירעון החוב לזוכה,

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

ולאחר שיסתיים המכר, הרוכש יפעל למכור את המגרש לגורם אחר אשר יעשה בו כרצונו.

- פרק הזמן הקצר שחלף בין מועד השלמת הליך העברת הזכויות בנכס ע"ש הרוכש לבין המועד בו ביקש הרוכש להעביר את הזכויות ע"ש הרוכשים מטעמו - פחות מחודש ימים, מעיד כאלף מונים, כי לרוכש לא הייתה כל כוונה לפעול לבניה על המגרש.

- במצב דברים מעין זה, ומקום בו הרוכש ביקש למעשה לפעול לרכישת הנכס שלא לערוך בו שימוש בהתאם לתכלית שלשמה שווק לציבור ככלל ולחייבים בפרט (אשר הרוכש בא בנעליהם) ע"י רמי, שומה היה עליו להקפיד שבעתיים לערוך את כלל הבדיקות המשפטיות הנדרשות בטרם ההתקשרות בהסכם המכר אל מול הזוכה.

- מקום בו מדובר בעסקה כה מהותית לרכישת נכס מקרקעין, ובשים לב לתכונותיו הייחודיות של אותו נכס העומד בלב המכירה, ובשים לב לסכום הרכישה העומד ע"ס העולה על מיליון ₪, מידת הזהירות המצופה מהרוכש הינה גבוהה, כאשר היה עליו לברר ולוודא בעצמו ובמקורות העומדים לו, את כלל הנפקויות וההשלכות הנובעות מהעסקה שתכנן לקיים. ניכר, כי הרוכש לא עשה כן, ועתה, כאשר השלכות אופי העסקה אשר הוא ביקש לבצע בזכויות בנכס הינן תשלום תוספת דמי היוון בסך של 109,000 ₪, אין לו להלין אלה על עצמו.

- הדברים אף מתחדדים ומקבלים משנה תוקף מקום בו הרוכש הסכים במסגרת הסכם המכר לטפל בעצמו, באחריותו המלאה ועל חשבונות, בהעברת הזכויות בנכס על שמו. דווקא בנקודה זו, מצופה היה כי הרוכש ייטול לעצמו ייצוג

סיכום פסיקה ארצי מס' 242-

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

וייעוץ משפטי מקצועי אשר יבחן את השלכת סוגיית העברת הזכויות בנכס הייחודי שבעניינינו. הרוכש, כפי שהובא לעיל, לא פעל לעשות כן מטעמיו.

- אף אם הכונס אמר לרוכש כי הוא אינו זקוק לייעוץ או ייצוג משפטי וכי זה יסייע בידי הרוכש להעביר את הזכויות בנכס, אין לדבר כדי להעלות או להוריד בעניינינו. הכונס פעל כנדרש ונתן בידי הרוכש את כלל המסמכים הנדרשים לשם העברת הזכויות בנכס ע"ש הרוכש, ואף סייע בכך באופן פעיל בהליך, והזכויות הועברו. מהות הבקשה שבפני הינה בפועל העלאת טענות מטעם הרוכש כנגד נהלי רשות מנהל מקרקעי ישראל בנוגע להעברת זכויות בנכס מאת הרוכשים לרוכשים אחרים מטעמו- עניין זה אינו עומד ואינו יכול לעמוד לחובת הכונס ו/או לחובת קופת הכינוס וכאשר ממילא, אין זה בסמכותו של המותב לקבוע דבר כנגד נהלי הרשות. רשם ההוצאה לפועל אינו מוסמך להתערב בנהלים ו/או ליתן לרמ"י הוראות אחרות, וודאי שלא בתחום הנוגע להעברת זכויות בנכס לאחר שאלה כבר הועברו ע"ש הרוכש בכינוס. די למעשה באמור כדי להביא את הבקשה לדחייה. אשר על כן ולאור כלל הטעמים והמסקנות המובאות לעיל, אני הורתה כב' הרשמת דחיית הבקשה בהיותה נעדרת כל עילה כנגד הכונס ו/או קופת הכינוס.

סיכום פסיקה ארצי מס' 242–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

12. החלטת כב' הרשמת מיטל דלל איינשטיין (פרעתי - דמי ביטוח לאומי) – האם ניתן לראות בתשלום דמי הביטוח הלאומי בחלק המעסיק כחלק מן הסכום שנפסק לזוכה, באופן המביא למסקנה כי פסק הדין נפרע במלואו. [מס' תיק 502741-11-25 (07/06/26)]

https://www.nevo.co.il/psika_html/hozlapi/HOZ-502741-11-25.htm

- עסקינן בתיק לביצוע פסק דין כספי אשר נפתח ביום 20.11.2025 לביצוע פסק דינו של כב' בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב מיום 27.04.2025.
- בפסק הדין נקבע, בין היתר, כי:
"אנו מחייבים את הנתבעת לשלם לתובע בתוך 30 ימים מיום המצאת פסק הדין סכום כולל של 50,000 ש"ח".
- אין מחלוקת כי החייבת פעלה להנפקת תלוש שכר לזוכה בסך 48,527 ₪ ברוטו, וכי שילמה למוסד לביטוח לאומי דמי ביטוח לאומי בגין חלק המעסיק בסך 1,473.41 ₪.
- המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בשאלה האם ניתן לראות בתשלום דמי הביטוח הלאומי בחלק המעסיק כחלק מן הסכום שנפסק לזוכה, באופן המביא למסקנה כי פסק הדין נפרע במלואו.
- לטענת החייבת, פסק הדין נפרע במלואו.
- לשיטתה, הסכום שנפסק הינו סכום "כולל", ומשכך יש להביא בחשבון את כלל התשלומים שנדרשה לשלם בעקבות פסק הדין, לרבות דמי ביטוח לאומי בחלק המעסיק.

סיכום פסיקה ארצי מס' 242–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

- לטענתה, מששילמה באמצעות תלוש השכר סך של 48,527 ₪ ובנוסף שילמה למוסד לביטוח לאומי סך של 1,473.41 ₪, הרי שסך כל התשלומים מסתכם בכ- 50,000 ₪, ומכאן שפסק הדין קוים במלואו.
- הזוכה מתנגדת לבקשה. לטענתה, פסק הדין חייב את החייבת לשלם לה סכום של 50,000 ₪, כאשר ניתן לנכות ממנו אך ורק ניכויי חובה החלים על העובד בהתאם לדין.
- הזוכה טוענת כי דמי ביטוח לאומי בחלק המעסיק אינם חלק משכרה, אינם משולמים לה ואינם יכולים להיחשב כחלק מן הסכום שנפסק לזכותה.
- עוד נטען כי החייבת הפחיתה בפועל מסכום פסק הדין את עלויותיה כמעסיקה, ללא כל עיגון בפסק הדין וללא כל בסיס משפטי.
- כב' הרשמת קבעה כי בעניין זה אין מחלוקת עובדתית של ממש. הצדדים מסכימים כי הונפק תלוש שכר בסך 48,527 ₪ וכי שולם למוסד לביטוח לאומי סך נוסף של 1,473.41 ₪ בגין חלק המעסיק.
- המחלוקת היא מחלוקת משפטית שעניינה פרשנות פסק הדין ומשמעות התשלומים שבוצעו.
- הלכה היא כי רשם ההוצאה לפועל מוסמך לבחון האם פסק הדין קוים אם לא, אך אינו מוסמך לשנות את תוכנו של פסק הדין או להוסיף עליו תנאים שלא נקבעו בו. במסגרת הליך לפי סעיף 19 לחוק ההוצאה לפועל, על הרשם ליתן לפסק הדין את משמעותו על פי לשונו.
- מעיון בפסק הדין עולה כי בית הדין לעבודה חייב את הנתבעת לשלם לתובעת "סכום כולל של 50,000 ₪". פסק הדין אינו קובע כי מדובר ב"עלות מעביד",

סיכום פסיקה ארצי מס' 242–

העורך: הרשם עיסאם חאיק, לשכת חיפה

אינו נוקט במונח "עלות שכר", ואינו כולל הוראה שלפיה הסכום שנפסק כולל תשלומים המוטלים על המעסיק כלפי רשויות המדינה.

- דמי ביטוח לאומי בחלק המעסיק אינם חלק משכר העובד ואינם חלק מן הסכום המשתלם לו. מדובר בחיוב עצמאי החל על המעסיק כלפי המוסד לביטוח לאומי מכוח הדין. תשלום זה אינו מועבר לעובד, אינו נזקף לזכותו ואינו מהווה רכיב בשכרו.
- משאין בפסק הדין הוראה שלפיה הסכום שנפסק כולל גם חיובים סטטוטוריים המוטלים על המעסיק, אין בידי לקבל את פרשנות החייבת שלפיה תשלום דמי הביטוח הלאומי בחלק המעסיק מהווה חלק מפירעון החוב הפסוק.
- לפיכך, לא עלה בידי החייבת להוכיח כי פרעה את מלוא החוב הפסוק.
- טענת "פרעתי" נדחת. תשלום דמי ביטוח לאומי בחלק המעסיק בסך 1,473.41 ₪ אינו מהווה חלק מן הסכום שנפסק לזוכה ואינו נחשב כפירעון החוב הפסוק.

... סוף הסיכום